

Lovforſlaget (ſe Tillæg C).
vedtoges enſtemmig med 71 Stemmer.

Lovforſlaget bliver nu at tilſtille Landſthingets Formand.

Formanden (Høgſbro): For at undgaa Aftenmøde vil jeg forſøge at faae den næſte Sag paa Dagsordenen ført til Ende i dette Møde.

Man gif alſaa til:

Eneſte Behandling af Forſlag til Lov om Hundeafgiften ſamt om Straf og Erſtattung for Skade, foraarsaget af Hunde.

Lovforſlaget ſom vedtaget af Landſthinget findes i Tillæg C.

(Tredie Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 5536; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B.)

Udenfor Udvalgets Erklæring var ſtillet følgende Vædringsforſlag:

Af Ordføreren (Brandes):

§ 4de Linie ændres Tallet „6,000“ til: „4,000“.

De ſtillede Vædringsforſlag, de Paragrafer, hvortil de vare ſtillede, ſamt Lovforſlaget ſom Helhed ſattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Brandes): Jeg ſkal fatte mig i den ſtørſt mulige Forthed. Væde Medlemmer ville have ſet den Affattelse, ſom Landſthinget har givet Lovforſlaget. Jeg ſkal kun omtale de Vædringsforſlag, ſom Udvalget har troet at maatte ſtille til Landſthingets Forſlag. Det første Vædringsforſlag angaar § 2, i hvilken Afgiften i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne er beſtemt. Denne Afgift har Landſthinget forhøiet en Del. Udvalget har ikke troet at kunne gaa ſaa vidt ſom Landſthinget i den Retning og har indført en Beſtemmelse, efter hvilken man gaar tilbage til Folkethingets Affattelse, men ſaaledes, at i Kjøbstæder, hvor Indbyggerantallet overſtiger 6,000

Menneſker, kan Vædradet forhøie Afgiften med indtil 50 pCt. Jeg har tilladt mig ſom Ordfører dertil at ſtille et Underædringsforſlag om, at Tallet „6,000“ rettes til „4,000“, og jeg ſkal meget anbefale at vedtage dette Underædringsforſlag, ſom vel ikke Udvalget i ſin Helhed har tiltraadt, men hvorom jeg har forhandlet med adſkillige Medlemmer privat, ſaa at jeg veed, at Udvalget for Størſtedelen tiltræder det. Derfor tillader jeg mig at anbefale, at dette Underædringsforſlag bliver vedtaget. Der næſt ſkal jeg omtale § 6, hvor Landſthinget har forandret Folkethingets Affattelse ſaaledes, at den første Hund — om jeg maa kalde det ſaa — i en Huſtand paa Landet, er afgiftsfrt. Det er en Vædring, ſom vil imødekomme Manges Væſter her i Thinget, og ſom ikke kan møde nogen Modſtand, ſa den have vi ladet blive ſtaaende. Derimod foreſlaa vi, at det ſidſte Stykke af § 6 efter Landſthingets Affattelse udgaar. Denne Beſtemmelse gaar ud paa, at paa tæt bebyggede Stæder, hvor Byggeforholdene mere have Karakter af en Kjøbstad eller Handelsplads, kan Juſtitsminiſteren efter Forſlag af Sogneraadet beſtemme, at Hundeafgiften udrædes efter Reglen for Kjøbstadafgiften. Vi have ikke troet at turde gaa til denne Beſtemmelse, ikke fordi vi ikke havde Sympathi for Tanken, men fordi den ſyntes os ſaa vag, og affattet i ſaadanne Udtryk, dette at Byggeforholdene mere have Karakter af en Kjøbstad eller en Handelsplads, at det ikke kunde paſſe med det almindelige Lovſprogs Form, ſaa vi turde ikke anbefale den til Thinget. Det kunde jo være muligt, hvis der var Stæder, hvor man onſkede en ſaadan forhøiet Afgift, og ſom nærmede ſig til Handelspladſer, f. Ex. Eſbjerg, at man ved ſærlig Lov kunde tage et ſaadant Sted ind under Kjøbstæderne. Jeg ſer ingen Grund til nærmere at omtale Udvalgets Vædring til § 8, det er en ren Redaktionsændring, ſom kun vil tydeliggjøre det, der ſikkert har været Meningen fra Landſthingets Side. Jeg ſkal ſluttelig bemærke, at Udvalget ikke har lagt ſtor Vægt paa Afgiftsbeſtemmelſerne, men meget ſtøre Vægt paa § 8, nemlig Ansvarsbeſtemmelſerne, der ſkulde tilveiebringe den Fred for Forulempelſer ved Hunde, ſom Lovforſlaget i det Hele ſøger at bevirke, medens man ikke har havt til Formaal at indføre en ny Skat. Jeg ſkal her ved anbefale Udvalgets Vædringer med det af mig ſtillede Underædringsforſlag.

Juſtitsminiſteren (Mellermann): Jeg kan ſlutte mig til den væde Ordfører og anbefale Thinget at ſtemme, ſom han har